

[Tommy Dinesen]

skal være væk fra familien to eller tre måneder, hvor man før i tiden skulle være væk i 18 til 24 måneder. Det psykiske arbejdsmiljø belaster i allerhøjeste grad søfolkene, men det er jo desværre ikke noget, der kan ses.

Hr. Kai Dige Bach siger, at Metal er ved at lave noget andet. Jamen et metalbrancheråd, det er noget helt andet, det har ikke noget med søfarten at gøre.

Jeg kan altså konstatere efter knap 10 år i Folketinget, at de lovforslag, der før i tiden ikke gjaldt for søens folk, heller ikke gør det nu. De kan bare få lov til at køre derudad, som de altid har gjort.

(Der høres kraftig musik fra slotspladsen).

Formanden:

Jeg føler det, som om jeg sidder midt i et orkester. Jeg har bedt om, om musikken kunne dæmpes; det siges endda, at den er blevet dæmpet. Så må vi jo glæde os over, hvor meget værre det kunne have været.

Annette Just (FP):

Ja, ja, så længe de ikke spiller »Den sidste tango«.

Jeg vil gerne starte med at sige til hr. Tommy Dinesen, at jeg tror egentlig godt, at hr. Tommy Dinesen og jeg kan blive enige om, at søfart er international, og at de, der er på skibene i dag, også er internationale sådan forstået, at de er fra mange forskellige nationer. Derfor synes jeg, at der er noget mærkeligt i, at vi pludselig skal tale om, at nu skal vi altså lave noget ganske specielt i Danmark netop for søfarten langt ud over, hvad der – så vidt jeg har kunnet få at vide – findes i andre lande. Jeg synes, der er god grund til at se på disse problemer, men det skal gøres på internationalt plan.

Jeg vil gerne takke ministeren for hendes besvarelse og sige, at det glæder mig at høre, at arbejdsmiljøreglerne ekstra bliver taget op af Søfartsstyrelsen, og ministeren lovede også, at bedriftssundhedstjenesten ville være i gang allerede til 1. januar 1992. Nu har vi lige fået at vide, at også arbejdsgiverne inden for søfarten har lovet, at der vil komme et bedre arbejdsmiljø. Det er ting, der alle sammen går i den rigtige retning. Jeg betvivler ikke et sekund, at der er problemer, men jeg betvivler, at der er grund til at lave en speciel national forskning på dette

område. Jeg vil gå så langt som til at sige, at det, vi kan gøre nationalt, sandsynligvis allerede bliver gjort. Men jeg synes, det er en fantastisk god idé at tage dette op på internationalt plan, og det må være et af de områder, hvor vi kan bruge vores EF-medlemskab. Vi er jo trods alt ikke den eneste nation med søfartsproblemer.

Jeg vil stille en del spørgsmål i udvalget til belysning af disse problemer, for jeg ser det som en foruroligende ting, hvis dødeligheden virkelig er så stor, som vi har fået at vide at den er, at det er så farligt at arbejde på søen, og at der ikke er nogen rimelig fornuftig forklaring på det.

Jeg finder også, det er på tide, at vi får svar på, hvilke andre nationale og internationale organisationer, forskningscentre el.lign. der er, og hvad vi kan gøre for at forbedre dem.

Af dette kan man vel høre, at vi ikke går særlig meget ind for, at der skal lægges et nationalt søfartsmedicinsk institut i Esbjerg. Men når det argument bliver fremført, at når vi har indført Dansk Internationalt Skibsregister, altså DIS, skulle det være begrundelse nok for, at man sagtens kunne bruge nogle millioner her, så synes jeg, det er under lavmålet. Alternativet var, at vi så at sige ikke havde haft nogen skibe under dansk flag. Nu ser vi den glædelige udvikling, at der faktisk er skibe, der flager tilbage igen. Det synes jeg vi skal glæde os over og så lade skibsfarten prøve at løse disse problemer. Lad os i samarbejde med andre nationer finde de rigtige løsninger, og her taler jeg om forskningsprojekterne, som også er indbygget i dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Alt dette med, at der forskes og der arbejdes videre, det har man sagt i 10 år.

Og må jeg så ikke godt sige, at jeg fatter ikke den argumentation, at fordi der om bord i danske skibe er folk af forskellige nationaliteter, skal dette klares internationalt. Et dansk skib er en dansk arbejdsplads, og uanset om man er filippiner, eller hvad man er, har man krav på den samme behandling som alle andre, når man bliver syg. Det med det internationale lyder meget godt, men hvis man ligger i Polarhavet eller ved Grønland eller nogle af de lande dér, har man altså ikke mulighed for at tilkalde en doktor; man kan tale med en læge over telefonen og måske få nogen hjælp dér.